

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:

Πρέπει το εθνικό δικαστήριο να λάβει υπόψη, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έγκριση της συμμετοχής του φορέα εκμεταλλεύσεως δικτύου διασυνδέσεως, την ασυμβατότητα της εν λόγω υποχρέωσης, η οποία αντιστοιχεί σε διάταξη του εθνικού δικαίου, προς το κοινοτικό δίκαιο;

(¹) ΕΕ L 192, σ. 10.

(²) ΕΕ L 199, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 21 Μαρτίου 2007 — Salvatore Aiello κ.λπ. κατά Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

(Υπόθεση C-156/07)

(2007/C 140/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Salvatore Aiello κ.λπ.

Καθόν: Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει να ερμηνευθεί το άρθρο 2 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ (¹), το οποίο ορίζει ότι υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων τα έργα που ενδέχεται να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και ότι αυτά τα έργα ορίζονται στο άρθρο 4, υπό την έννοια ότι σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων υποβάλλεται κάθε έργο που ενδέχεται να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, ακόμα και αν δεν περιλαμβάνεται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας· ή, αντιθέτως, υπό την έννοια ότι υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων μόνον τα έργα τα οποία περιλαμβάνονται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας;

2) Γεννά το άρθρο 4 της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, το οποίο, για τα έργα που απαριθμούνται στο παράρτημα II, επιτρέπει στα κράτη μέλη να αποφασίζουν κατά πόσον το έργο θα υποβληθεί σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων βάσει κατά περίπτωση εξετάσεως ή βάσει κριτηρίων που καθορίζει το κράτος μέλος, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων επιλογής που ορίζονται στο παράρτημα III, δεσμευτική υποχρέωση ή απλώς προαιρετική δυνατότητα των κρατών μελών να λαμβάνουν υπόψη όλα τα κριτήρια επιλογής του παραρτήματος III;

3) Αποτελεί το άρθρο 1 του προεδρικού διατάγματος της 12ης Απριλίου 1996 ακριβή μεταφορά από τον ιταλό νομοθέτη του άρθρου 4 και του παραρτήματος III της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν προβλέπει ως κριτήριο για την υποβολή των έργων του παραρτήματος II της οδηγίας σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων τη συσσώρευση του έργου με άλλα έργα, όπως προβλέπει το παράρτημα III της οδηγίας;

(¹) ΕΕ L 175, σ. 40.

Προσφυγή της 23ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-161/07)

(2007/C 140/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. Traversa και G. Braun)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας καθόσον για την εγγραφή εταιριών στο μητρώο εταιριών κατόπιν αιτήσεως υπηκόων των νέων κρατών μελών της ΕΕ —πλην της Μάλτας και της Κύπρου— απαιτείται η διαπίστωση της ιδιότητας του μη μισθωτού από την αρμόδια υπηρεσία απασχολήσεως ή η υποβολή πιστοποιητικού απαλλαγής, για τη διαπίστωση δε της ιδιότητας του μη μισθωτού προκειμένου περί εταιριών προσωπικής εταιρίας καθώς και μειοψηφούντων εταιριών εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, οι οποίοι προσφέρουν στην εταιρία εργασία κανονικώς παρεχόμενη στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας απαιτείται διαδικασία διαπίστωσης, η οποία κατά μέγιστο όριο είναι τριών μηνών, δεν επιτρέπεται η άσκηση μη μισθωτής δραστηριότητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 43 ΕΚ·

— να καταδικάσει την Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 43, παράγραφος 1, ΕΚ διασφαλίζει σε όλους τους πολίτες κράτους μέλους το δικαίωμα εγκαταστάσεως σε άλλο κράτος μέλος προκειμένου να αναλάβουν και να ασκήσουν σ' αυτό επαγγελματική δραστηριότητα, καθώς και το δικαίωμα να ιδρύουν σε άλλο κράτος μέλος εταιρίες και να κατευθύνουν τις δραστηριότητες αυτών των εταιριών. Ως ειδικότερη έκφραση της γενικής αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων που προβλέπει το άρθρο 12 ΕΚ το άρθρο 43 ΕΚ απαγορεύει τις δυσμενείς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας στον τομέα της ασκήσεως μη μισθωτής επαγγελματικής δραστηριότητας. Το άρθρο 43, παράγραφος 2, θέτει την αρχή της ίσης με τους ημεδαπούς μεταχειρίσεως. Κατά συνέπεια, η ελευθερία εγκαταστάσεως περιλαμβάνει το δικαίωμα αναλήψεως και ασκήσεως μη μισθωτής επαγγελματικής δραστηριότητας οποιασδήποτε φύσεως, καθώς και το δικαίωμα ιδρύσεως και διευθύνσεως επιχειρήσεων, ιδίως επιχειρήσεων εντός της επικράτειας των άλλων κρατών μελών διεπομένων από τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους υποδοχής που ισχύουν και για τους υπηκόους αυτού του κράτους.

Για την εγγραφή εταιρίας ιδρυθείσας κατά την αυστριακή νομοθεσία κατόπιν αιτήσεως υπηκόου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσχωρήσαντος σ' αυτήν την 1η Μαΐου 2004 –πλην της Μάλτας και της Κύπρου– απαιτούν οι αρμόδιες για την τήρηση των εταιρικών μητρώων δικαστικές αρχές της Αυστρίας τη διαπίστωση της ιδιότητας του μη μισθωτού εργαζομένου. Κριτήριο για τη διαφοροποίηση μεταξύ μισθωτών και μη μισθωτών απασχολούμενων αποτελεί «το πραγματικό οικονομικό περιεχόμενο της δραστηριότητας». Κατά τις διατάξεις της αυστριακής νομοθεσίας εταίροι μιας προσωπικής εταιρίας καθώς και εταίροι μιας εταιρίας περιορισμένης ευθύνης που κατέχουν εταιρικό μερίδιο μικρότερο του 25 % και οι οποίοι προσφέρουν εργασία η οποία κανονικώς παρέχεται στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας θεωρούνται ως μισθωτοί απασχολούμενοι. Το τεκμήριο αυτό ισχύει μέχρις ότου οι περιφερειακές αρχές απασχολήσεως διαπιστώσουν, κατόπιν αιτήσεως του εταίρου ότι αυτός ασκεί σημαντική επιρροή στη διεύθυνση των εταιρικών υποθέσεων. Στον αιτούντα απόκειται να αποδείξει την ιδιότητα του μη μισθωτού εργαζομένου. Μέχρις διαπιστώσεως της ιδιότητας αυτής με σχετική απόφαση, κατά μέγιστο δε χρονικό όριο τριών μηνών, οι ενδιαφερόμενοι δεν δύνανται να ασκήσουν τη δραστηριότητά τους.

Η διάταξη αυτή έρχεται σε αντίθεση με την απορρέουσα από το άρθρο 43 ΕΚ ελευθερία εγκαταστάσεως. Περιορίζει την ελευθερία μη μισθωτών εργαζομένων από οκτώ νέα κράτη μέλη να εγκατασταθούν στην Αυστρία, καθόσον κωλύει σημαντικώς την εκ μέρους τους ίδρυση εταιρίας, χωρίς να συντρέχει προς τούτο κάποιος λόγος. Ακόμα και αν η επίμαχη διάταξη έχει περιορισμένο μόνο πεδίο εφαρμογής, δεν αίρεται ο εισάγον δυσμενείς διακρίσεις χαρακτήρας της συγκεκριμένης ρυθμίσεως. Ακόμα και αν οι υπήκοοι των συγκεκριμένων κρατών μελών δεν απαιτείται πάντοτε και άνευ εξαιρέσεων να υποβάλουν αίτηση, αποφασιστικό κριτήριο αποτελεί το γεγονός ότι Αυστριακοί υπήκοοι και υπήκοοι από τα άλλα κράτη μέλη ουδέποτε υποχρεούνται να υποβάλουν τέτοια αίτηση. Επίσης, οι μεταβατικές διατάξεις των συμφωνιών προσχωρήσεως προβλέπουν περιορισμούς αποκλειστικώς ως προς την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων. Όσον αφορά το δικαίωμα εγκαταστάσεως δυνατότητα τέτοιων περιορισμών δεν υφίσταται. Το ότι η *ratio legis* της ρυθμίσεως αυτής είναι η αποτροπή του ενδεχομένου παρακάμψεως των μεταβατικών διατάξεων περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων και όχι ο περιορισμός του δικαιώματος εγκαταστάσεως, ουδόλως επηρεάζει τη διαπίστωση ότι η ρύθμιση αυτή έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως.

Κατά το άρθρο 46 ΕΚ περιορισμοί της ελευθερίας εγκαταστάσεως επιτρέπονται μόνο για λόγους δημοσίας τάξεως, ασφάλειας ή υγείας

καθώς και, στην περίπτωση που δεν πρόκειται για αποκαλύπτως εισάγοντα δυσμενείς διακρίσεις νομοθετικά μέτρα, για άλλους επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος. Εν πάση περιπτώσει, για τον περιορισμό μιας θεμελιώδους ελευθερίας τέτοια μέτρα πρέπει να είναι πρόσφορα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και να μην υπερβαίνουν το απαιτούμενο για την επίτευξη αυτού του σκοπού μέτρο. Η επίμαχη ρύθμιση της αυστριακής νομοθεσίας δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις μιας τέτοιας δικαιολόγησης.

Πράγματι, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η παράκαμψη των μεταβατικών διατάξεων εκ μέρους υπηκόων των οκτώ κρατών μελών, την οποία επιθυμεί να αποτρέψει η Αυστριακή Κυβέρνηση, μπορεί να λάβει τέτοιες διαστάσεις ώστε να θέσει πράγματι σε κίνδυνο τη λειτουργία της αυστριακής αγοράς εργασίας. Επίσης, τα δύο κριτήρια για την εκτίμηση του είδους της απασχολήσεως –είδος της παρεχόμενης εργασίας και επιρροή στη διοίκηση της επιχειρήσεως δεν προσφέρονται για τη διάκριση μεταξύ μισθωτής και μιας μη μισθωτής δραστηριότητας. Όσον αφορά το επιβεβλημένο του περιορισμού, από τα επιχειρήματα της Αυστριακής Κυβερνήσεως δεν προκύπτει για ποιο λόγο ένας εκ των υστέρων έλεγχος, διεξαγόμενος μετά την εγγραφή της εταιρίας, δεν θα μπορούσε να συμβάλει στην επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, ως λιγότερο αυστηρό μέτρο.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 26 Μαρτίου 2007 — Amplificientifica Srl, Amplifin SpA κατά Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

(Υπόθεση C-162/07)

(2007/C 140/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Amplificientifica Srl, Amplifin SpA

Αναρροίβλητοι: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 4, τελευταίο εδάφιο, της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (!) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 να ερμηνευθεί ως μη επαρκώς ακριβής ρύθμιση που επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν το καθεστώς το οποίο προβλέπει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις οικονομικών, χρηματοδοτικών ή νομικών δεσμών μεταξύ διαφόρων υποκειμένων στον φόρο, ή ως ρύθμιση επαρκώς ακριβής, η οποία συνεπώς επιβάλλει στα κράτη μέλη, αφής στιγμής αποφασίσουν να εισαγάγουν το εν λόγω καθεστώς, να προβλέψουν την εφαρμογή του σε όλες τις περιπτώσεις δεσμών που περιγράφονται στη ρύθμιση;